

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.012/2019/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke
Molnár Ferencné dr., előadó bíró
Dr. Kónya István, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2020. április 14.

Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény

Terhelt(ek):

Első fok: Veszprémi Törvényszék, 12.B.811/2017/38., ítélet, tárgyalás,
2018. október 30.

Másodfok: Győri Ítéltábla, Bf.II.7/2019/5., ítélet, nyilvános ülés,
2019. április 11.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Veszprémi Törvényszék 12.B.811/2017/38. számú és a Győri Ítéltábla Bf.II.7/2019/5. számú ítéletét a terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Veszprémi Törvényszék a 2018. október 30. napján meghozott 12.B.811/2017/38. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetésében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és 4 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért a terheltet halmazati büntetésül 1 év 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tétel összegét 5.000 forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak átváltoztatásáról. A terheltet 5 évre a gazdasági társaság vezető tisztségviselői tevékenységének végzésétől is eltiltotta. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az 1. számú Kft. gazdasági társasággal

szemben 25.041.241 forint, míg a 2. számú Kft. gazdasági társasággal szemben 16.163.225 forint vagyonekobzást rendelt el. A bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyak sorsáról, és a terheltet 258.753 forint bünyügyi költség megfizetésére kötelezte.

- [2] Kétirányú fellebbezés alapján eljárva a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2019. április 11. napján jogerős Bf.II.7/2019/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre súlyosította, a 2. számú Kft.-vel szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 9.120.000 forintban határozata meg, rendelkezett egyes bűnjelekről, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [3] Az irányadó tényállás indítvánnyal érintett, az eldöntendő kérdés szempontjából lényeges, az érintett terhelte magatartására vonatkozó része a következő.

A terhelte az 1. számú Kft. ügyvezetőjeként 2009. április 27. napján pályázatot nyújtott be a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség képviseletében eljáró Zrt.-hez a Gazdaságfejlesztési Operatív Program és a Közép-Magyarországi Operatív Program mikro-, kis- és középvállalkozások technológia fejlesztése címmel kiírt pályázati konstrukció keretében munkagépek vásárlása érdekében. A Zrt. a pályázatot támogatásra érdemesnek ítélte, melyet követően 2009. augusztus 18. napján támogatási szerződés megkötésére került sor. A terhelte ezen projekt keretében a támogatási szerződésben foglaltaknak megfelelően előleg kifizetési kérelmet nyújtott be, majd részszámla kifizetési kérelmeket továbbított a Zrt.-hez. A terhelte a projekt alapján kifizetett támogatás megszerzése érdekében a Zrt.-t a beszerzett eszközök jellemzőit és valós piaci értékét illetően tévedésbe ejtette. Az Európai Unió Regionális Alapjának és Magyarország költségvetésének összesen 25.041.241 forint kárt, míg a fiktív számlák felhasználásával áfaadónemben a költségvetésben további 17.457.000 forint vagyoni hátrányt okozott.

A terhelte e projekt megvalósulásával részben egyidejűleg a 2. számú Kft. ügyvezetőjeként is pályázatot nyújtott be 2010. július 7. napján, szintén munkagépek megvásárlásához. A Zrt. a pályázatot támogatásra érdemesnek ítélte, ezt követően a 2. számú Kft. és a Zrt. között 2010. november 15. napján támogatási szerződés megkötésére került sor. Ezen projekt keretében a terhelte számlákat nyújtott be különböző munkagépek megvásárlásáról. Ennek során a beszerzett eszközök jellemzőit és valós piaci értékét illetően tévedésbe ejtette a Zrt.-t. Az Európai Unió Regionális Alapjának és Magyarország költségvetésének összesen 9.120.000 forint kárt, míg a fiktív számlák felhasználásával, áfaadónemben a költségvetésben további 7.700.225 forint vagyoni hátrányt okozott.

Mindkét esetben a pályázatokkal érintett gépek beszerzését a terhelte azért, hogy a pályázati pénzek folyósítása zökkenőmentes legyen és a beszerzéseket kézben tudja tartani, valamint, hogy a beszerzendő gépek értéke a valóságosnál magasabb értékben kerülhessen leszámolására, és így jogosulatlan magasabb összegű támogatáshoz jusson, mind az 1. számú, mind a 2. számú Kft. esetében további gazdasági társaságokon keresztül bonyolította le.

Az 1. számú Kft. esetében a kérelem alapján, a projekt keretében történt záróelszámolás eredményeként a Zrt. az 1. számú Kft. részére 2012. március 22. napján 10.584.745 forintot utalt át.

A 2. számú Kft. esetében a záróelszámolásra 2011. június 30. napján került sor, a zárókifizetés e napon 6.840.000 forint volt.

A terhelte az előzőekben részletezett cselekményeivel az Európai Unió Regionális Alapjának és Magyarország költségvetésének mindösszesen 59.318.466 forint vagyoni hátrányt okozott.

II.

- [4] A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelte védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt

- a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontját megjelölve - a megtámadott határozat megváltoztatása, a kiszabott szabadságvesztés enyhítése és annak próbaidőre történő felfüggesztése érdekében. Indokai szerint az eljáró bíróság a büntetőtörvény időbeli hatályára vonatkozó rendelkezésének megsértésével állapította meg a bűncselekmény elbírálása során alkalmazandó anyagi jogi szabályt, emiatt a bűncselekmény minősítése törvénysértő, és ennek következtében a terhelttel szemben kiszabott büntetés is aránytalanul súlyos. Hivatkozott arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének ideje az elkövetési magatartás kifejtetésének időpontja, nem pedig a bűncselekmény eredménye bekövetkezésének ideje. A védő szerint az időbeli hatály megállapítása szempontjából az elkövetési magatartás befejeződésének az időpontja releváns, mivel az időbeli hatály viszonylatában az ügynevezett magatartási elmélet a helyes, mivel az elkövető csakis ekkor mérheti fel a cselekményének büntetőjogi következményeit, nem pedig később. A nullum crimen sine lege és a nulla poena sine lege elvének következetes érvényesítése is a magatartás-elméletet igényli, és az alkalmazandó törvény kiválasztása nem tehető attól a körülménytől függővé, hogy az eredmény mikor következik be. Erre figyelemmel a Btk. 2. § (1) bekezdésének alkalmazása során is ez a követendő. Álláspontja szerint a törvényi egységbe tartozó bűncselekmény elkövetési ideje ugyanúgy az utolsó részcselekmény (elkövetési magatartás) megvalósulása, függetlenül az utolsó eredmény bekövetkezésétől. Ennek figyelembevételével a védő szerint az eljáró bíróságnak az 1978. évi IV. törvény 2011. szeptember 13. napján hatályos rendelkezéseit, illetve az elbírálás időpontjában hatályos rendelkezéseit kellett volna összevetnie, és a terheltre nézve a főszabályként alkalmazandó 1978. évi IV. törvény 2011. szeptember 13-i rendelkezéseit kellett volna alkalmaznia, mivel a terheltre nézve a legkedvezőbb elbírálást ez jelenti.

- [5] A Legfőbb Ügyészség BF.1100/2019/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak. Az ügyészi álláspont szerint a terhelttel szemben kiszabott 2 év börtönbüntetés a védő által hivatkozott jogszabály alkalmazása esetén sem tekinthető törvénysértőnek, a terhelttel szemben a büntetés kiszabására anyagi jogszabály kötelező rendelkezésének sérelme nélkül került sor, ezért a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta.
- [6] A Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében a védő hivatkozott arra, hogy a jogerősen kiszabott szabadságvesztés nem válik törvényessé attól, hogy annak kiszabására a törvényes minősítés keretében is lehetőség lett volna. Az általa alkalmazni indítványozott anyagi jogszabály szerint a terhelttel szemben jóval kedvezőbb, enyhébb büntetés kiszabására lett volna lehetőség, ezért a megtámadott határozat megváltoztatása indokolt.

III.

- [7] A terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.
- [8] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős ügydöntő határozattal szembeni jogi - és nem pedig ténybeli - kifogás lehetőségét biztosítja. A Be. 648. § a)-c) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.
- [9] Kétségtelen, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.
- [10] Nem sértett azonban törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét költségvetési csalás büntetéseben [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és 4 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) megállapította, és helyes az alkalmazandó büntetőtörvény megválasztása is.
- [11] Az 1978. évi IV. törvény 2. §-a szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő büntetőtörvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új törvényt kell alkalmazni; egyébként az új büntetőtörvénynek nincs visszaható ereje.

- [12] Az elbírálás idején hatályos - változatlan tartalmú - Btk. 2. § (1) bekezdése szerint a bűncselekményt - a (2)-(3) bekezdésben foglalt kivételekkel - az elkövetése idején hatályban lévő büntetőtörvény szerint kell elbírálni.
- A (2) bekezdés kimondja, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új büntetőtörvényt kell alkalmazni.
- A (3) bekezdés szerint az új büntetőtörvényt visszaható hatállyal kell alkalmazni a nemzetközi jog általánosan ismert szabályai alapján büntetendő cselekmény elbírálásakor, ha az az elkövetés idején a magyar büntetőtörvény szerint nem volt büntetendő.
- [13] Az 1978. évi IV. törvény 16. §-a - miként a Btk. 10. § (1) bekezdése - kimondja, hogy kísérlet miatt büntetendő, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdte, de nem fejezte be.
- [14] A külvilágban érzékelhető emberi cselekvés három szakaszra bontható:
- a véghezvitel előkészítése,
 - a véghezvitel megkezdése,
 - a véghezvitel befejezése.
- [15] A szándékos bűncselekmény végrehajtásához vezető folyamat tehát a pszichikumban és a külvilágban zajló szakaszokból áll, ezért nincs különbség a mindennapi jogszerű magatartásaink és a jogellenes cselekmények kialakulása között. A büntetőjog erre tekintettel alakította ki a bűncselekményhez vezető szakaszokat: a bűncselekmény előkészülete, a bűncselekmény kísérlete, és a befejezett bűncselekmény.
- [16] A Büntető Törvénykönyv Általános Része határozza meg az előkészület és a kísérlet fogalmát, a Különös Rész a befejezett bűncselekmények tényállásait tartalmazza. A befejezett bűncselekmények és a kísérlet büntetni rendeltsége általános, míg az előkészületet a törvényhozó csak kivételesen, egyes súlyosabb bűncselekményeknél rendeli büntetni. A bűncselekmény három szakaszát a kísérlethez viszonyíthatjuk: ami még nem kísérlet, az előkészület, ami több mint kísérlet, az befejezett bűncselekmény.
- [17] A bűncselekmény kifejlődési folyamatában az előkészületet követő stádium a kísérlet, amelynek megvalósulásával az elkövető cselekménye már büntetőjogi értékelést nyer, mivel ez a tevékenysége a törvényi tényállás keretei közé kerül. A kísérlet a bűncselekmény tényállásának részbeni megvalósulása, a tényállás részbeni kimerítése. A kísérlet megvalósulása esetén a törvényi tényállás tárgyi oldala hiányos. Az immateriális tényállásokban a magatartás nem teljesedett ki; a materiális (eredmény) bűncselekményeknél ezen túlmenően hiányzik az eredmény. A törvényi tényállás alanyi oldala viszont teljes, a kísérlet elkövetőjénél fennáll a szándék a bűncselekmény befejezetté tételére.
- [18] A kísérlet elemei közül tehát a tárgyi oldalon a magatartás, valamint valamely törvényi tényállás (legalább) egy, de nem valamennyi eleme megvalósult, alanyi oldalon pedig a szándékosság érhető tetten.
- [19] Az úgynevezett magatartási tényállások esetében a bűncselekmény egy cselekménnyel, illetőleg több cselekmény révén egyaránt létrejöhet. A tiszta mulasztási bűncselekményeknek nincs kísérlete, a jogszabályban meghatározott időpont, helyzet bekövetkezésével a bűncselekmény befejezetté válik. Eredménytényállások esetében, ha a jogalkotó a törvényi tényállásban az eredmény eléréséhez vezető elkövetési magatartást is meghatározza, akkor kísérletnek csak ezen elkövetési magatartás elkezdése vagy kifejtése minősül, és az ezzel okozati összefüggésben lévő eredmény pedig elmarad.
- [20] A törvényhozó a cselekménysor egy-egy fázisát jelöli meg befejezett bűncselekményként, ám a jogtárgy elleni támadás nem minden esetben ér véget a törvényben meghatározott befejezettség stádiumánál. Ha az elkövető a tényállás valamennyi elemét megvalósította, azaz a tényállást kimerítette, akkor a bűncselekmény befejezetté válik. A Különös részi tényállások esetében a törvényhozó a külvilágban lezajló cselekménysorozatnak egy-egy fázisát ragadja ki a védeni kívánt életviszonyokat alapul véve. A bűncselekmény befejezettségének megfogalmazása is ehhez igazodik. Az eredmény bűncselekmények esetén a bűncselekmény az eredmény bekövetkezésével válik befejezetté.

(vö. Földvári József Büntetőjog Általános Rész).

- [21] Eldöntendő kérdés, hogy jelen ügyben a terhelt több mozzanatú, költségvetést károsító cselekménye mely időpontban vált befejezetté, és ezzel összefüggésben az elkövetés idején hatályos Btk.-nak melyik törvény tekintendő. A különbözőség az adócsalás, költségvetési csalás törvényi tényállásnak megváltozásában van.
- [22] 2012. január 1. napját megelőzően az 1978. évi IV. törvény a költségvetést károsító magatartásokat, az uniós és magyar költségvetésből származó támogatások megszerzése érdekében kifejtett csalárd magatartásokat több tényállásban határozta meg. Így e magatartások minősülhettek csalásnak az 1978. évi IV. törvény 318. §-a szerint, adócsalásnak a 310. §-a szerint, jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének a 288. §-a szerint, és az Európai Közösségek pénzügyi érdekei megsértésének a 314. §-a szerint.
- [23] A 2011. évi LXIII. törvény 2. §-a 2012. január 1-jei hatállyal iktatta be az 1978. évi IV. törvény 310. §-ába a költségvetési csalás bűncselekményét, amelynek (1) bekezdése szerint: Aki
- a) költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy költségvetésből származó pénzeszközök vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart vagy a valós tény elhallgatja,
 - b) költségvetésbe történő befizetési kötelezettséggel kapcsolatos kedvezményt jogtalanul vesz igénybe,
 - c) költségvetésből származó pénzeszközöket a jóváhagyott céltól eltérően használ fel,
- és ezzel egy vagy több költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz, bűncselekményt követ el.
- Az (5) bekezdés szerint a büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha
- a) a költségvetési csalás különösen jelentős vagyoni hátrányt okoz,
 - b) a különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalást a (2) bekezdés b) pont ba)-bb) alpontjában meghatározott módon követik el.
- [24] Az elbírálás idején hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.) 396. § (1) és (5) bekezdése az előzőekkel egyezően tartalmazza a költségvetési csalás törvényi tényállását.
- [25] Az indítvány szerint a terhelt cselekményének megítélése során az elkövetési magatartás tanúsításának van jelentősége, mivel az utolsó elkövetési magatartás kifejtésére 2011. szeptember 13. napján (tehát 2012. január 1. napját megelőzően) került sor, csupán a támogatás kifizetésében megnyilvánuló eredmény bekövetkezése esik 2012. évre.
- [26] Ez az álláspont azonban téves. Amint azt az eljáró bíróság helytállóan kifejtette, a költségvetési csalás bűncselekménye (amint az adócsalás bűncselekménye is) eredmény bűncselekmény, amely a vagyoni hátrány bekövetkezésével válik befejezetté.
- [27] A Kúria rámutat a következőkre. A költségvetési csalás bűncselekménye törvényi egység. A törvényi egység a bűncselekmény egység egyik fajtája, hagyományosan, ha az egyébként önmagában véve külön-külön (akár ugyanaz, akár más) bűncselekmény törvényi tényállásának megvalósítása nem halmazatot, hanem egy bűncselekményt képez. Az egyébként önálló bűncselekményi tényállásokat, amelyeket az adott cselekmény vagy cselekmények megvalósítanak, a törvény egyesíti egy bűncselekménnyé. Mivel a törvényi egységbe foglalt cselekmények egy bűncselekményt képeznek az egyes (rész) cselekmények büntethetőségének önálló elévülése is kizárt (Bkv. 31.).
- [28] Az eljáró bíróság - a váddal egyezően - befejezett bűncselekmény elkövetését róta a terhelt terhére.
- [29] A kifejtettekből következően a terhelt költségvetést károsító bűncselekményének befejezettsége, s ehhez képest annak elkövetési időpontja a vagyoni hátrány bekövetkezéséhez igazodó.
- [30] Ez az irányadó tényállásból kitűnően az 1. számú Kft. részére történt, a projekt lezárása keretében megvalósult záróelszámolás eredményeként 2012. március 22. napján megvalósult - legutolsó- 10.584.745 forint átutalásának, a vagyoni hátrány bekövetkezésének napja.
- [31] Nem tévedett az eljáró bíróság akkor, amikor a terhelt cselekményét - az 1978. évi IV.

törvény 2011. évi LXIII. 2. §-ával módosított szövegét összevetve az elbírálás idején hatályos 2012. évi C. törvénnyel - az elbírálás idején hatályos Btk. szerint minősítette, mivel a terheltre nézve az jelent kedvezőbb elbírálást.

- [32] A büntetés (illetve az intézkedés) törvényessége esetében a felülvizsgálat oka a Btk. - adott büntetés kiszabása (intézkedés alkalmazása) anyagi jogi alapjára, valamint a nemére, mértékre vonatkozó - mérlegelést nem tűrő rendelkezésének megszegése.
- [33] Konkrét ügyben a büntetés (intézkedés) anyagi jogi alapja
 - részint a helyes minősítést meghatározó,
 - részint az adott büntetés kiszabására (intézkedés alkalmazására), valamint nemére, mértékére vonatkozó anyagi jogi rendelkezés.
- [34] A minősítés azonban nem önmagában oka a felülvizsgálatnak. Kizárólag minősítésre vonatkozó kifogás esetében felülvizsgálatnak nincs helye. Felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a minősítés mellett egyben a kiszabott büntetés is sérelmezett. Ha pedig törvénysértő a minősítés, akkor vizsgálandó, hogy helyes minősítés esetében mennyiben helytálló a kiszabott büntetés.
- [35] Jelen ügyben a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont és (5) bekezdés b) pont szerinti költségvetési csalás büntette esetén a törvény öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés büntetés kiszabását teszi lehetővé, amellyel együtt a hamis magánokirat felhasználás vétsége miatt halmazati büntetés kiszabására is lehetőség nyílik.
- [36] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az öt éves törvényi minimumhoz képest a törvény enyhítő szakasz alkalmazásával (egyszeres enyhítéssel) legalább két évi szabadságvesztés kiszabását írja elő, ezért nem sértett törvényt akkor, amikor az elsőfokú bíróság által (a törvényi minimum megsértésével kiszabott) szabadságvesztés tartamát a törvényi minimumra felemelte.
- [37] Megjegyzi a Kúria, hogy amennyiben az ítéletben kiszabott büntetés neme és mértéke az elkövetés és az elbírálás időpontjában hatályban volt törvény szerint egyaránt törvényesen kiszabható volt, az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvény téves megválasztása nem felülvizsgálati ok (BH 2015.209.).
- [38] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.
- [39] Ekként a Kúria a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

IV.

- [40] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a Be. 458. § (3) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.
- [41] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2020. április 14.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Molnár Ferencné dr. s.k. előadó bíró, Dr. Kónya István s.k.

bíró

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző